

HET GELUID VAN SCHIER

Koene Vegter

Op een van de mooiste nazomer weekenden van het jaar vertrok een 36-tal natuurliefhebbers naar Schiermonnikoog om daar van 19-21 september 2003 te ontdekken wat dit fraaie waddeneiland zoal te bieden heeft. En dat is heel wat, zoals onderstaand verslag zal leren. Onder hen bevond zich niet Verenigingsvoorzitter Jelle van Dijk, die vanwege zijn 35-jarig huwelijksfeest met echtgenote Coby in tegenovergestelde richting was gespoord. Om dit voor hen heuglijke feit, maar voor ons bittere gemis te compenseren waren maar liefst twee oud-voorzitters ingeschakeld in de persoon van Willem Baalbergen en Hein Verkade om het excursiegezelschap toch van de nodige kennis en kunde te voorzien. Ook oud-organisator Rien Sluys had zich na een kleine onthoudingsperiode weer onder de deelnemers gemengd om te zien hoe de nieuwe ploeg van organisatoren het er vanaf zou brengen.

Na enig gezoek en geploeter rondom de bij aankomst in volledige duisternis gehulde Talsma-boerderij De Kooiplaats bleek dat doktoren George Hageman en Pieter de Jong moeiteloos te lukken, ondanks het gegeven dat wellicht om gezondheidsredenen enigszins het mes was gezet in de bieraanvoer, wat door de talloze meegevoerde wijnen overigens ruimschoots teniet werd gedaan.

Nu snel over naar de waarnemingen, anders denkt de voorzitter nog dat wij er in zijn afwezigheid een potje van hebben gemaakt.

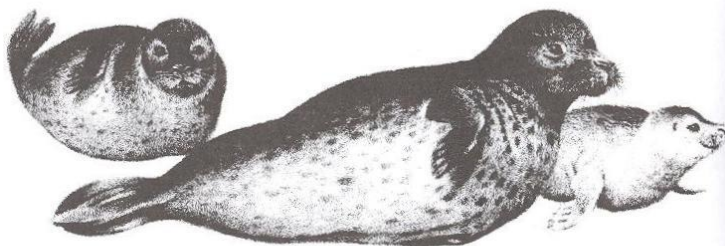
De zaterdagochtend begon met een zeer fraaie zonsopgang boven een grijs-mistig wad, met een extra cachet door de melancholieke zang van klagende Wulpen, luid tju tju-ende Groenpootruiters en Tureluurs, het mooie fluitgeluid van Smienten en de lome wiekslag van honderden overvliegende Bergeenden. Ook nog voor het ontbijt werd een snel flitsende kleine valk gesignaleerd, zeker geen Torenavalk, maar of het nu een Smelleken of een Boomvalk was daar bestond ook na het smeren van de leeftocht voor die dag nog geen eenstemmigheid over.

In tegenstelling tot de gebruikelijke route op de eerste dag richting Kwelder en Kobbeduinen, werd nu besloten om vanwege opkomend water eerst weer richting wad te gaan, waar een diepgaande studie werd gemaakt van de nu eens zeer duidelijke en dan weer meer subtiele verschillen tussen Bonte Strandloper, Krombekstrandloper en Kanoeten.

Gelukkig afgewisseld door Bontbekplevieren die tenminste onmiskenbaar waren.

Vanwege het wat ouder wordende leeftijdskenmerk van de deelnemersgroep – sommigen meenden zelfs slechts met de eigen meegebrachte versnellingsfiets uit de voeten te kunnen – werd in een gezapig tempo richting aanlegsteigers voor veerboot en pleziervaartuigen gekoerst. Hier kon ook de jongere garde in de persoon van René Bouwmeester aan zijn trekken komen door op krabbenvangst te gaan.

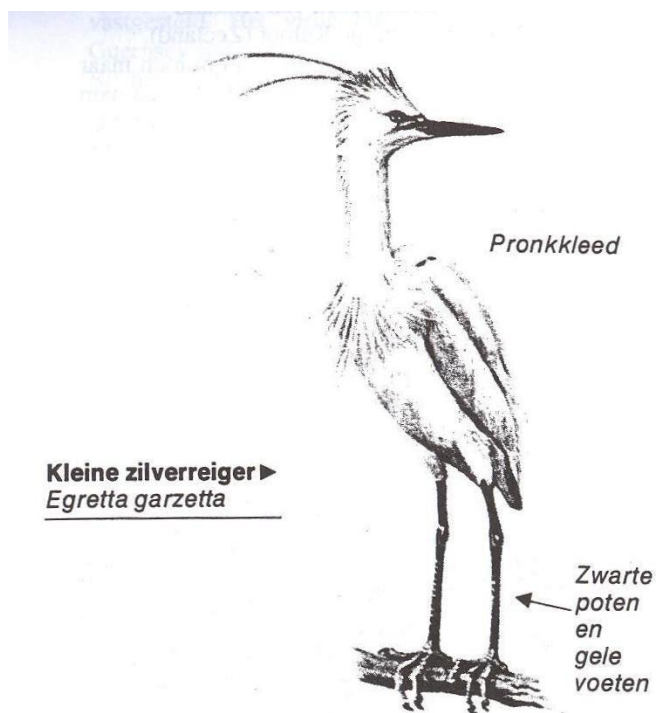
Een tot dusver enigszins verwaarloosd excursieonderdeel dat niettemin veel interessants kan opleveren, zoals Nel Nooyen in grote opwinding ontdekte toen bij opening van het achterklepje van een der dieren opeens twee penisjes tevoorschijn kwamen, volgens de kenners goed voor de mogelijkheid tot urenlange voldoening.

De lunch bij paal 3 op het strand bracht weer enige rust teweeg en zorgde tevens voor een aangenaam uitzicht op een grote groep zich vlak voor de kust op een zandbank verpozende zeehonden.

In de middag werd richting Westerplas gekoerst, waar een grote rijkdom aan watervogels werd gesignaleerd, waaronder diverse soorten meeuwen en eenden, waarbij laatstgenoemden door hun onduidelijke kleed niet altijd even eenvoudig te determineren waren. Was een invliegende groep Watersnippen al een lust voor het oog, onbetwist hoogtepunt was hier toch de aanwezigheid van een steeds groter wordende groep Kleine Zilverreigers die zich met adembenemende duikvluchten, waarbij ook de zwart-gele poten goed te zien waren, op de plas stortte tot een totaal aantal van 44 was bereikt.

Menigeen waande zich hierbij in mediterrane sferen, maar sinds enkele jaren is de Kleine Zilverreiger een op de wadden duidelijk in aantal toegenomen broedvogel.

Ook kiekendieven werden in deze omgeving waargenomen, heel fraai een vrouwtje Bruine Kiekendief en een mannetje Blauwe Kiekendief. Deze laatste betekende voor sommige deelnemers de eerste waarneming van deze soort en Robert rigens ook nog te bewonderen in huize De Heerlijkheid waar een lokale verzamelaar van het werk van kunstenaar en roofvogelkenner Jaap Deelder woonde.

De dag eindigde met een al even fraaie zonsondergang over de Kooiplas, waar de ene na de andere Torenvalk voor een mooi silhouet zorgde.

De avond bracht behalve macaroni à la Sluys tot verdriet van sommigen en vreugde van anderen na een eenjarige stop een hernieuwd optreden van het fenomeen Waddenquiz, die met voorsprong werd gewonnen door marathonloper Wim Plaatzer en ex aequo op de tweede plaats nieuwkomer Ton Grimbergen en oudgediende Hein Verkade, die daarbij tevens werden uitverkoren om de quiz voor volgend jaar te mogen organiseren.

De volgende dag bleek het nogal heilige weer omgeslagen in een kraakhelder licht met de nodige wind, wat 's ochtends vroeg het eerst door de Sluizen onderkend werd, die zich ook als enigen al voor zevenen strandwaarts richting zeetrek spoedden. Een moed die niet onbeloond bleef, zoals ook pas na het ontbijt gearriveerden nog enigszins konden meemaken.

Een van de hoogtepunten was een op het strand goed waar te nemen Vorkstaartmeeuw; maar daarnaast ook zo'n honderd Jan-van-genten, enkele Kleine en Grote Jagers, talloze Zwarte Zee-eenden en Smienten, Grote Sterns, Wintertalingen en een Grauwe Pijlstormvogel. Een volledig overzicht van 3 uur zeetrek waarnemingen is doorgegeven aan de officiële registratie hiervan, waarmee ook het meer getalsmatige en wetenschappelijke aspect van deze excursie niet verwaarloosd werd.

Verder waaierte iedereen uit over het eiland op deze buitengewoon fraaie zondag; de een wanhopig op zoek naar de gisteren door Aad Bijl bij de Westerplasdijk gesignaleerde Baardmannetjes, de ander stelselmatig op pad naar nieuwe biotopen om de soortenlijst verder te kunnen aanvullen.

Sommigen stortten zich hierbij vooral op het terrasleven waar in elk geval nog de Huismus gescoord kon worden, die er bij even niet opletten overigens geen been in zag om de net bestelde appelkruimeltaart buit te maken.

Een verlies dat gelukkig in de namiddag kon worden goedge maakt door de verjaardagstraktatie van Jenny Deelder.

Hierna werd op een overvolle boot richting Friesland huiswaarts gekoerst. Dat dit ook wel tijd werd en de vermoeidheid in het gezelschap begon toe te slaan bleek toen ter hoogte van de rode vuurtoren een Grote Burgemeester werd gesignaleerd, die echter door de ene oud-voorzitter als een gesleten Zilvermeeuw en door de andere als een Zilverreiger werd beoordeeld.

Het zal duidelijk zijn dat wij dit niet meer in onze tellingen kunnen opnemen, waarmee de totaalscore van de in dit waddenweekend waargenomen soorten op een respectabel aantal van 102 is gekomen.

Tevens werd weer eens duidelijk dat de echte voorzitter, hoewel het een tijdlang goed ging, toch wel moeilijk te vervangen is, zodat wij Jelle van Dijk op het volgende waddenweekend – van 17 tot 19 september 2004 op Vlieland - weer in ons midden hopen te hebben.